

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Udrag fra Fortalen til den Christelige Læsere

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En liden Vandrebog", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-idm140299314220160/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

[3] A2r **Fortalen til den Christelige Læsere.**

FRomme Læsere vilt du mig acte,  
 Oc denne min Lærdom ræt betracte,  
 5 Da vil ieg kortelig vnderijse dig,  
 Huor du skalt bede Christelig:  
 Efferdi at Bønen min visselig er,  
 Vor beste Tilfluct i Verden her,  
 A2v Baade i Aandelig oc Legemlig Nod,  
 10 I arskulig KaarB, i Liff oc Dod.  
 Den sande Ieffuendis oc eeniste Gud,  
 Skalt du tilbede effer hans Bud,  
 Ingen fremmede Guder skalt du dyrcke oc tiene,  
 Men vor HERRis Christi Fader alleene,  
 15 Hannem skalt du tilbede i IESu Naffin,  
 Saa gaar dig alting til Lycke oc Gaffin,  
 Huo hannem saa paakalder effer hans Ord,  
 Den giffuer hand oc Forjættelsen stor,  
 A3r At hand det visselig skal faa oc bekomme,  
 20 Det hannem kand være til beste oc fromme,  
 Huad wi skulle bede om, lærer Christus selff,  
 Vdi sin Bon, hand haffuer dictet vel,  
 Der vdi befattis alt det met skæl,  
 Wi haffue behoff til Liff oc Siel:  
 25 Døg skalt du mercke, at huo ræt vil bede,  
 Et Poenitentis Herte skal være til rede,  
 Du skalt dig først met Gud forlige,  
 Tro paa Christum, oc fra Synden vige,  
 A3v Oc haffuer et got forsæt, dig at bedre oc rette  
 30 Afflegge wgudelighed, kjff oc trætte,  
 Ellers gjør du dig selff den største smerte.

Oe beder mod dit eget Hierte,  
 Forhøler og Gud sin hjælp og trost,  
 Oe lader dig henge i Nød og Brost,  
 35 En liden tid, saa længe hand vil,  
 Oe hans Guddommeligh Vjffhed siger til,  
 Da skulle wi ikke tuile, som før er rørt,  
 At vor Bøn jo aff hannem er viselig hørt,  
 40 Hand vil med forhøling vor Tro forsøge,  
 Oe vor Taalmodighed der med føøge,  
 Som hand beuyste den Cananenske Qunde,  
 Den hand affvyste trende sinde,  
 Men paa det sidste gaff den HERRe saa from,  
 Hende alt det hun monne bede om,  
 45 Saa skulle wi oesaa forfare endelig,  
 At vor Bøn skal ikke være wnyttelig:  
 Derfor skulle wi tage oss vare,  
 At wi Gud ingen tid skriffue føe,  
 50 Enten Vey eller maade at hielpe vdi,  
 Men lade hannem det beholde frj,  
 Oe befale oss i hans Godhed og Naade,  
 Saa finder hand vel den beste maade,  
 Naar hand er oss gunstig, mild og bid,  
 Saa rammer hand vel den rette Tid,  
 55 Toffuer hand end lenge, saa kommer hand vist,  
 Hand bruger mod oss ingen argelst,  
 Ville wi hannem der til fortro,  
 Da skulle wi finde baade Glæde og Ro,  
 60 Hans Godhed og Naade her i Liffue,  
 Oe siden hos hannem i Himmerig bliffue,  
 Det vnde oss IESus allesammen,  
 Huo det begærer, suare der til  
 A M E N.

